

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3183/2017
10.05.2017. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Јована Тодоровић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ из ..., које заступа Петар Јаковић, адвокат из ... и „ГГ“ из ..., коју заступа Александар Милићевић, адвокат из ..., ради проглашења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужених ББ и ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8484/16 од 11.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 10.05.2018. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених ББ и ВВ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8484/16 од 11.01.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 627/2016 од 16.09.2016. године утврђено је недопуштеним извршење одређено решењем о извршењу Другог основног суда у Београду И 190/2015 од 06.03.2015. године на непокретности – стану број ... површине 118м² на ... спрату зграде у улици ..., постојећој на Кп. ... КО ... уписан у листу непокретности ... КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе. Истом пресудом је утврђено да је тужилац једини и искључиви власник наведеног стана број ..., површине 118м² у улици ..., што су тужени дужни да признају и трпе. Одређена је привремена мера и одложено спровођење извршења решења о извршењу Другог основног суда у Београду И 190/2015 од 06.03.2015. године и то продаја, отуђење или оптерећење наведеног стана. Обавезани су тужени ББ и ВВ да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8484/16 од 11.01.2017. године одбијена је као неоснована жалба тужених ББ и ВВ и потврђена наведена пресуда осим у делу који се односи на привремену меру у ком делу је пресуда преиначена и одбијен као неоснован предлог за одређивање привремене мере.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено су изјавили ревизију тужени ББ и ВВ због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Трошкове поступка је тражио.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Супротно наводима ревизије тужилац има правни интерес за утврђење својине на спорном стану, јер је у извршном поступку оспорено његово право својине и донетим решењем о извршењу и предузетим извршним радњама започета процедура продаје стана као имовине тужене задруге. При том битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку није ревизијски разлог прописан чланом 407. истог закона осим ако није учињена у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању решењем Другог основног суда у Београду И 190/15 од 06.03.2015. године одређено је извршење против извршног дужника „ГГ“ из ..., ради наплате новчаног потраживања на име накнаде за изузето, а неизграђено градско грађевинско земљиште, извршним повериоцима ВВ и ББ у износу од 3.342.742,07 динара са каматом и трошковима извршног поступка, а извршење ће се спровести на непокретностима извршног дужника – породичној стамбеној згради у улици ... у ..., између осталог и на четворособном стану број ... на ... спрату површине 118 м². Истим решењем је одређен упис решења о извршењу у јавне књиге, утврђивање вредности непокретности, продајом и намирењем извршних поверилаца из износа добијеном продајом. Закључком истог суда од 29.05.2015. године одређена је продаја спорног стана. Извршни суд је одлуком од 04.04.2006. године упутио трећа лица, међу њима и тужиоца на парницу ради проглашења да је извршење на непокретности ближе наведеним у решењу о извршењу недопуштено. Тужилац је спорни стан стекао уговором о купопродаји, овереним пред судом 13.01.2009. године, закљученим са ДД, као продавцем, коме је у целости исплатио купопродајну цену и уведен у посед стана. ДД је стан у фази изградње стекао на основу уговора о купопродаји непокретности од 28.04.2004. године, који је истог дана оверен пред судом а продавцу ЂЂ исплаћена је купопродајна цена у целости. Инвеститор објекта је била „ГГ“ из ... по решењу о одобрењу за изградњу и употреби објекта издатог од стране Градске Општине Чукарица дана 27.11.2006. године. Својина тужиоца на спорном стану је уписана у лист непокретности 05.04.2016. године по захтеву за упис од 30.06.2015. године.

На утврђено чињенично стање правилно је побијаном одлуком примењено материјално право утврђењем недопуштености извршења на спорном стану. Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У време покретања извршног поступка у коме је донето решење о извршњу 06.03.2015. године спорни стан је био у ванкњижној својини тужиоца. Упис својине у катастру непокретности у корист тужиоца остварен је у току извршног

поступка, непосредно пре подношења тужбе у овој парници. Уговори тужиоца и његовог правног претходника су закључени у законској форми, теретни су правни послови, извршени у потпуности, годинама пре покретања извршног поступка. Тужилац је био у поседу спорног стана више од шест година пре доношења решења о извршењу. У време закључења купопродајног уговора није било терета на спорном стану у јавним књигама. Правилно оцењује другостепени суд да је ступањем у државину спорног стана тужилац имао ваљан правни основ за стицање својине и државине на стану што је и доказао накнадним уписом својине у своју корист у катастру непокретности. Стога, по оцени Врховног касационог суда, тужилац као савестан и законити држалац спорног стана по пуноважном уговору усмереном на пренос права својине, а сада и уписани власник у катастру непокретности има право које спречава извршење, услед чега је правилном применом члана 50. Закона о извршењу и обезбеђењу побијаном пресудом усвојен тужбени захтев и проглашена недопуштеност извршења.

Са изнетих разлога нису основани наводи ревизије о дозвољености спровођења извршења јер у време доношења одлуке о спровођењу извршења тужилац није био уписан у катастру као власник стана. Према члану 33. Закона о основама својинско правних односа, на основу правног посла право својине на непокретности се стиче уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин одређен законом. Уписом својине у јавне књиге ствара се законска претпоставка да је лице уписано у јавне књиге власник уписане непокретности. Међутим, ова претпоставка је оборива и изузетно и ванкњижним власницима припада право на судску заштиту. Према наведеним околностима конкретног случаја тужилац је доказао да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење услед чега је нижестепеним одлукама правилно тужбени захтев усвојен.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. Закона о парничном поступку оценом да се ради о трошковима који нису били потребни ради вођења парнице.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић